

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΘΥΜΙΑΜΑ

Ἀριθμ. 6

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

Ἡ ἉΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

1. Στίς 17 Ἰουλίου ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ἀδελφοί χριστιανοί, ἐορτάζει τήν ἁγία Μαρίνα. Ἡ ἁγία αὐτή ἔζησε στά τέλη τοῦ 3ου αἰ. σέ κάποιο χωριό τῆς Πισιδίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπό μικρή ἡλικία ἔμεινε ὀρφανούλα ἀπό μητέρα καί ὁ πατέρας της, πού ἦταν εἰδωλολάτρης ἱερέας, τήν παρέδωσε σέ μιᾶ γυναίκα γιά νά τήν ἀναθρέψει. Γειτόνισσες γυναῖκες, πού ἦταν χριστιανές, ἀλλά καί ἄλλοι χριστιανοί, μίλησαν στήν μικρή Μαρίνα γιά τήν πίστη στόν Χριστό, τόν ἀληθινό Θεό. Καί ἡ Μαρίνα, σάν καλό χωράφι πού ἦταν ἡ ψυχή της, ἀλλά προπαντός μέ τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ, δέχτηκε τά καλά λόγια, πού ἄκουσε ἀπό στόματα χριστιανῶν, καί πίστεψε ἀπό μικρή στόν ἀληθινό Θεό, τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Καί ὄχι μόνον πίστεψε, ἀλλά καί ἀγάπησε θερμά τόν Χριστό, τόσο πολύ, ὥστε σέ ἡλικία δεκαπέντε ἐτῶν φλεγόταν ἡ καρδιά της νά Τόν ὁμολογήσει καί νά πεθάνει μέ μαρτυρικό θάνατο γι' Αὐτόν. Ἄς εἶναι ἀναπαυμένες καί ἅγιες οἱ ψυχές τῶν χριστιανῶν ἐκείνων, πού μίλησαν στό μικρό κοριτσάκι τήν Μαρίνα γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καί νά τώρα αὐτή, νεαρή κοπέλλα, θέλει καί νά μαρτυρήσει γι' Αὐτόν. Βλέπετε, χριστιανοί μου, ὅτι πρέπει νά μιλάμε στούς ἄλλους γιά τήν πίστη μας καί σ' αὐτά ἀκόμη τά μικρά παιδάκια; Ἀλλά πρέπει νά μιλάμε σωστά γιά τήν πίστη μας, ὅπως ἐκεῖνοι οἱ ἀγνωστοί χριστιανοί μίλησαν σωστά στήν μικρή Μαρίνα γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Γιατί, γιά νά θέλει τώρα ἡ δεκαπεντάχρονη κοπέλλα Μαρίνα νά μαρτυρήσει γιά τόν Χριστό, φαίνεται ὅτι οἱ χριστιανοί πού τήν κατήχησαν τῆς εἶπαν καί γιά μαρτύριο. Τῆς εἶπαν ὅτι γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη στόν Χριστό πρέπει νά δώσει καί τήν ζωή της ἀκόμη.

2. Ἡ Μαρίνα, τώρα πού ἔγινε κοπέλλα, ὁμολογοῦσε σέ ὅλους τήν πίστη της στόν Χριστό καί ἔβριζε τά ψεύτικα εἰδῶλα. Τό ἄκουσε αὐτό καί ὁ πατέρας της, πού ἦταν, ὅπως εἶπαμε, ἱερέας τῶν εἰδώλων, καί προσπάθησε νά τήν μεταπείσει καί νά λατρέψει καί αὐτή τά εἰδῶλα. Ἀλλά εἰς μάτην! Ἡ Μαρίνα μέ περισσότερη δύναμη ὁμολογοῦσε τήν πίστη στόν Χριστό καί ἐγλεύαζε τά εἰδῶλα λυπούμενη γιά τήν εἰδωλολατρία τοῦ πατέρα της. Ὁ πατέρας της τήν ἐμίσησε γι' αὐτό καί τήν ἀποκλήρωσε.

3. Τόν καιρό ἐκεῖνο ἔτυχε νά περῶ ἀπό τόν τόπο πού κατοικοῦσε ἡ Ἁγία ὁ εἰδωλολάτρης ἔπαρχος Ὀλύμβριος, ἕνας ἄγριος στόν χαρακτήρα του ἄνθρωπος. Αὐτός, ὅταν εἶδε τήν Μαρίνα, τήν ἀγάπησε γιά τήν ὀμορφιά της καί ἤθελε νά τήν πάρει γιά γυναίκα του. Γι' αὐτό διέταξε νά τήν φέρουν στό παλάτι του. Ὁ ἄρχοντας τήν ἐρώτησε νά τοῦ πεῖ τό ὄνομά της καί τό Θεό πού λατρεύει. Αὐτή τότε τοῦ ἀποκρίθηκε ἀφοβα: «Μέ λένε Μαρίνα καί θέλω νά εἶμαι δούλη τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρα μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἔκανε ὅλο τόν κόσμο!» Γι' αὐτήν τήν ἀπάντηση τῆς Ἁγίας ὁ ἔπαρχος τήν ἐφυλάκισε μέχρι τήν ἄλλη ἡμέρα, κατά τήν ὁποία εἶχαν μιᾶ μεγάλη εἰδωλολατρική ἐορτή, ἐλπίζοντας ὅτι θά τήν πείσει νά ἔλθει καί αὐτή στήν γιορτή γιά νά θυσιάσει. Τήν ἄλλη μέρα ἔφεραν πράγματι καί τήν Μαρίνα ἀπό τήν φυλακή στήν γιορτή. Ὁ Ὀλύμβριος καί μέ κολακεῖες καί μέ ἀπειλές προσπάθησε νά μεταπείσει τήν Μαρίνα νά ἀρνηθεῖ τά ὅσα εἶπε στήν πρώτη συνάντησή μαζί του καί νά προσφέρει καί αὐτή θυσία στά εἰδῶλα. Ἀλλά ἡ ἁγία Μαρίνα τώρα μέ μεγαλύτερη παρρησία τοῦ εἶπε: «Δεῖρε με, πνίξε με, σφάξε με, βασάνισέ με μέ μύρια βάσανα. Δέν πρόκειται νά ἀρνηθῶ τόν Χριστό μου, πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια, καί νά προσκυνήσω τά εἰδῶλα, πού εἶναι ψέματα». Τότε, χριστιανοί μου, μάνιωσε

ὁ εἰδωλολάτρης ἄρχοντας καί διέταξε νά ρίξουν καταγῆς τήν Ἁγία καί νά τήν ραβδίσουν σκληρά μέ ραβδιά πού εἶχαν ἀγκάθια. Αὐτό καί ἔκαναν οἱ ὑπήκοοί του. Ἀπό τούς ραβδισμούς κυλοῦσε ἀφθονο στήν γῆ τό παρθενικό αἷμα τῆς μάρτυρας ἁγίας Μαρίνας. Ἀλλά αὐτή, παρά τήν σκληρότητα τοῦ βασανιστηρίου ὑπέφερε μέ ἀνδρεία τούς πόνους τοῦ ραβδισμού. Αὐτό σημαίνει ὅτι αὐτή ἡ νεαρή νεάνιδα Μαρίνα ἦταν θεοφόρα, ὅτι εἶχε μέσα της πλοῦσια τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, πού τήν δυνάμωνε νά ὑποφέρει ἀγόγγυστα τό μαρτύριο. Ὅσοι λύγιζαν στό μαρτύριο, αὐτό ἦταν ἀποδεικτικό στοιχεῖο ὅτι δέν εἶχαν μέσα τους τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, καί ἄς παρίσταναν τόν ἑαυτό τους ὑποκριτικά ὡς καλόν.

4. Τέλος πάντων, μέ τήν σταθερότητα τῆς Ἁγίας κατεξευτελίστηκε ὁ ἄρχοντας καί διέταξε πάλι νά τήν βάλουν στήν φυλακή. Ἐκεῖ, χριστιανοί μου, πολέμησε τήν ἁγία Μαρίνα προσωπικά ὁ ἴδιος ὁ διάβολος, γιατί τῆς παρουσιάστηκε σάν ἕνας φοβερός δράκοντας, πού ἀπό τό στόμα του ἔβγαине φωτιά καί καπνός. Ἡ Ἁγία προσευχόταν καί, ἀφοῦ ἐπικαλέστηκε τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔκανε μέ τό δεξιό της χέρι τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ στά σπλάγγνα τοῦ δράκοντα καί – ὦ, ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ! – σχίστηκε ἡ κοιλιά του καί ἔγινε ἀφαντος. Ἀλλά σέ λίγο ὁ διάβολος τῆς ἐφανίστηκε πάλι μέ μορφή μαύρου σκυλιού. Ἡ Ἁγία, δυναμωμένη τώρα ἀπό τήν προηγούμενη νίκη της, ἄρπαξε τό σκυλί ἀπό τίς τρίχες του καί τό χτύπησε στό κεφάλι μέ ἕνα σφυρί πού βρῆκε καταγῆς καί ταπεινώσε ἔτσι ἐντελῶς τόν διάβολο. Τότε, χριστιανοί μου, μετά ἀπό αὐτά, ἐκεῖ στήν φυλακή πού ἦταν ἡ Ἁγία, φάνηκε μία θεία ὄπτασία. Ἀπό ἕνα Σταυρό, ὁ ὁποῖος ἔφθανε ἀπό τήν γῆ μέχρι τόν οὐρανό, ἔβγαине ἕνα μεγάλο Φῶς· ἐπάνω δέ στόν Σταυρό πετοῦσε μία λευκή καί καθαρῆ Περιστερά. Αὐτή ἡ ὄπτασία δήλωνε τό μυστήριο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Θεοῦ μας. Τό Φῶς σήμαινε τήν δόξα τοῦ Πατρός· ὁ Σταυρός δήλωνε τόν Ἐσταυρωμένο Κύριο καί ἡ λευκή Περιστερά τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ Περιστερά ἔπειτα ἦλθε κοντά στήν Ἁγία καί τῆς εἶπε: «Χαῖρε καί εὐφραίνου, Μαρίνα, γιατί ἔφθασε ἡ ὥρα νά λάβεις τό στεφάνι τῆς νίκης καί νά εἰσέλθεις στήν Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ τήν ἐπουράνιο». Ὅλη αὐτή ἡ θεοφάνεια ἐνθάρρυνε πολύ τήν ἁγία Μαρίνα καί τῆς θεράπευσε τίς πληγές, πού εἶχε ἀπό τό μαρτύριό της. Μετά τήν θεία αὐτή ὄπτασία, τήν ἄλλη μέρα, ὁμολόγησε μέ μεγαλύτερο θάρρος στόν ἄρχοντα τήν πίστη της στόν Ἰησοῦ Χριστό, χλευάζοντας τά εἰδῶλα καί λέγοντας ὅτι ὅσοι τά λατρεύουν εἶναι στό ψέμα καί τήν πλάνη.

5. Μάνιωσε περισσότερο ὁ τύραννος Ὀλύμβριος καί ὑπέβαλε σέ νέα βασανιστήρια τήν νεαρή κοπέλλα. Τήν κρέμασαν γυμνή σέ ἕνα ξύλο καί ἔκαιγαν τίς πλευρές της καί τό στήθος της μέ λαμπάδες. Ἐπειτα ἔφεραν ἕνα μεγάλο-μεγάλο λέβητα καί τόν γέμισαν μέ νερό. Ἐκρέμασαν τήν Ἁγία ἀπό τό ξύλο καί τήν βούτηξαν στόν λέβητα κατακέφαλα γιά νά πινηεῖ. Ἀλλά ἐκείνη τήν ὥρα, χριστιανοί μου, ἔγινε μεγάλος σεισμός καί φάνηκε πάλι ἡ θεία Περιστερά, πού εἶπαμε παραπάνω, κρατώντας αὐτή τήν φορά στό στόμα της ἕνα στεφάνι καί τό ἔδωσε στήν μάρτυρα λέγοντάς της ὅτι αὐτό εἶναι ἀπό τήν Δεξιά τοῦ Ἰψίστου. Τό θέαμα αὐτό τό εἶδαν καί τό ἄκουσαν πολλοί εἰδωλολάτρες καί τούς ἔκανε νά πιστεύσουν καί αὐτοί στόν Ἰησοῦ Χριστό καί νά Τόν ὁμολογήσουν γιά ἀληθινό Θεό. Γιά τήν ὁμολογία τους δέ αὐτή ὁ σκληρός Ὀλύμβριος διέταξε νά θανατωθῶν καί ἔτσι βαπτίστηκαν ὅλοι αὐτοί στό αἷμα τους. Ἀμέσως ἔπειτα, βλέποντας τήν ἦττα του, εἶπε γιά τήν ἁγία Μαρίνα νά ἀποκεφαλιστεῖ. Πῆραν λοιπόν οἱ δῆμιοι τήν ἁγία Μαρίνα καί τήν ὀδήγησαν στόν τόπο τῆς καταδίκης. Αὐτή, πρῖν ἀπό τόν ἀποκεφαλισμό της, ζήτησε νά προσευχηθεῖ. Στήν προσευχή της ἡ Ἁγία ζήτησε νά ἔρχεται εὐλογία καί Χάρη ἀπό τόν Θεό σέ ὅποιον ἐπικαλεῖται τήν βοήθειά της. Ἐπειτα τήν ἀποκεφάλισαν.

6. Ἐνθουμούμενοι καί ἐμεῖς τήν προσευχή αὐτή τῆς παρθενομάρτυρας ἁγίας Μαρίνας, τήν παρακαλοῦμε νά πρεσβεύει στόν Ἰησοῦ Χριστό γιά μᾶς νά μᾶς δίνει τήν Χάρη Του, νά Τόν ἀγαπᾶμε, νά τηροῦμε τό ἅγιο θέλημά Του καί νά δίνουμε καί ἐμεῖς θαρραλέα μαρτυρία γιά τήν πίστη μας, ὅπου οἱ περιστάσεις τό καλοῦν ἢ θά τό καλέσουν. – Δι' εὐχῶν τῆς παρθενομάρτυρος ἁγίας Μαρίνας, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς, ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές, † Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας